

Mahkemece asansör yapım ve montajı konusunda uzman makina mühendisi bilirkişiden dosyadaki mevcut deliller ve delil tespit dosyasındaki bulgulara ve sözleşme eki olduğu belirtilen teknik şartnameye göre davalı yüklenicinin gerçekleştirdiği imalâtın, eksik ve kusurlar dikkate alınarak ve düşülerek sözleşme ile üstlendiği işin tamamına göre fiziki oranı tespit edilip bu oranın toplam iş bedeline uygulanarak davalı yüklenicinin hak ettiği iş bedeli hesaplatılarak bundan

kabul edilen ödeme düşölerek ve karşılaştırılmak suretiyle davacı iş sahibinin fazla ödemesi olup olmadığı ve miktarı konusunda gerekçeli ve denetime elverişli rapor alınıp davacı TL cinsinden talepte bulunduğundan dava tarihi itibariyle TL karşılığına hükmedilmesi gerekirken bu hususlar üzerinde durulmadan eksik inceleme ile davanın yazılı miktarda kısmen kabulü doğru olmamış, kararın bozulması uygun görölmüştür.

T.C. Yargıtay

15. Hukuk Dairesi

E: 2016/6496 K: 2018/575 K.T.: 14.02.2018 Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün temyizen tetkiki davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde

verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, eser sözleşmesinden kaynaklanmakta olup, işin tamamlanmaması sebebiyle fazla yapılan ödemenin tahsili istemine ilişkindir. Mahkemece davanın kısmen kabulüne dair verilen karar, davalı vekilince temyiz edilmiştir. 1- Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle yasaya uygun gerektirici nedenlere ve özellikle delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre davalı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiş, reddi gerekmiştir. 2- Davacı iş sahibi, davalı yüklenicidir. Delil tespit dosyasında bulunan 03.01.2011 tarihli sözleşme ile davalı yüklenici davacı iş sahibine ait inşaatta bir adet insan asansörünün sözleşme ekinde olduğu belirtilen teknik şartname gereği standartlara uygun olarak yapımını üstlenmiştir. İşin bedeli 13.000 euro + KDV olup toplam olarak kararlaştırıldığından götürü bedellidir. KDV talep edilebilmesi için fatura düzenlenmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Bu hal Vergi Usul Kanunu'na göre usulsüzlük cezasını gerektirir ise de, bilirkişinin kanun ve Yargıtay içtihatlarına aykırı olarak fatura düzenlenmediğinden KDV istenemeyeceğine dair kabulü yanlıştır. Yine davacı tarafından davalıya 1.000,00 TL sözleşme tarihinde kapora 16.01.2011 keşide tarihli çekle 23.000,00 TL ödeme yapılmış olup hükme esas alınan bilirkişi raporunda da bu miktar 11.148,27 euro olarak hesaplandığı ve davacı daha fazla ödeme yaptığını iddia etmediğinden ödeme miktarı davacı aleyhine kesinleşmiştir. Götürü bedelli sözleşmelerde yüklenici kararlaştırılan götürü bedelle işi tamamlamak zorundadır. Bedelin götürü olarak kararlaştırıldığı eser sözleşmelerinde yüklenicinin hakettiği iş bedeli ile iş sahibinin fazla ödemesinin bulunup bulunmadığının fiziki gerçekleşme oranı ve bu oranın götürü bedele uygulanıp yapılan ödemelerle karşılaştırılarak hesaplanması kabul edilmektedir. Bu durumda mahkemece asansör yapım ve montajı konusunda uzman makina mühendisi bilirkişiden dosyadaki mevcut deliller ve delil tespit dosyasındaki bulgulara ve sözleşme eki olduğu belirtilen teknik şartnameye göre davalı yüklenicinin gerçekleştirdiği imalâtın, eksik ve kusurlar dikkate alınarak ve düşülerek sözleşme ile üstlendiği işin tamamına göre fiziki oranı tespit edilip bu oranın 13.000 euro + KDV'den ibaret toplam iş bedeline uygulanarak davalı yüklenicinin hak ettiği

iş bedeli hesaplattırılıp bundan kabul edilen ödeme 11.148,27 euro düşülerek ve karşılaştırılmak suretiyle davacı iş sahibinin fazla ödemesi olup olmadığı ve miktarı konusunda gerekçeli ve denetime elverişli rapor alınıp davacı TL cinsinden talepte bulunduğundan dava tarihi itibarıyla TL karşılığına hükmedilmesi gerekirken bu hususlar üzerinde durulmadan eksik inceleme ile davanın yazılı miktarda kısmen kabulü doğru olmamış, kararın bozulması uygun görülmüştür. SONUÇ: Yukarıda 1. bentte açıklanan nedenlerle davalının diğer temyiz itirazlarının reddine, 2. bent uyarınca kabulü ile hükmün davalı yararına BOZULMASINA, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davalıya geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 14.02.2018 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>